

S. PROSPERI

AQUITANI

^a EPIGRAMMA ^b IN OBTRACTATOREM AUGUSTINI.

191 ^a Quidam dictiloqui libros senis Augustini A
Carpere, et adversum condere fertur opus.

Usque adeone bonum ingenium, et facundia
dives,

Ostentare artem non aliter potuit;

^d In nova prostratas acies nisi bella cieret,
Impiaque extinctis hostibus arma daret?

Ilæc pugna, inceptor, mors est tua, te ^e stylus
iste

^a Ex variis S. Prosperi epigrammatis jampridem hæc tria selecta sunt, et juncta carmini de Ingratis. Haud dubie ob argumenti affinitatem: quippe duobus prioribus Joannes Cassianus Ingratorum primipilos exagitari videtur; tertium vero eodem pertinet, ea ratione quam in argumento marginali satis, ac (ut puto) primus ostendi. Inverti autem consuetum eorum ordinem. Ita quippe postulare videbatur ordo temporis, quo priora illa vel scripta sunt, vel decori gratia scripta finguntur: nempe primum, cum scriptor ille nonnisi adhuc ferretur carpere Augustini libros, et adversus eosdem *opus aliquod condere*; alterum vero, cum jam *opus istud serpere* cœpisset. Doct. Lov.

^b Scriptum forte, superstite adhuc S. Augustino, circa annum 450.

ARGUMENTUM. *Novum Scriptorem aliquid operis molientem adversus S. Augustinum proposita rei impie gratia pessimoque successu, incepto absterere nititur.*

^c Quidam. At quis ille? Cassianus, inquires, qui sub Collatoris nomine etiam alio tractatu a Prospero vapulat. Atque hæc multorum hæcenus fuit opinio, quam non parum confirmant plura loca huic epigrammati cum libro contra Collatorem communia. Nec equidem illi ausim contradicere: est tamen quod lectori hac in re expendendum proponam. Verone simile videtur Prosperum, solitum alioqui quam mitissime de hoc presbytero et tota Massiliensium factione loqui, hic eum vocare *Lupum, viperam, miseram* denique *anguiculum*? Siccinne etiam sua scripsit et edidit celebris ille Collator, ut dici potuerit *Serpere*, ac *mutato seu dissimulato nomine* legi velle? Sed de his satis. Doct. Lov.

^d In nova prostratas. Ita lib. cont. Collator. mox post initium: *In eum statum deducere causam Ecclesie meliuntur, ut dum nostros (puta Augustinum, etc.) affirmant non veraciter pro gratia locutos, inimicos gratiæ persuadeant injuste damnatos esse.* Doct. Lov.

^e Stylus iste conficit. Acute ludit in æquivoco, quod stylus et scribendi et feriendi instrumentum sit. Doct. Lov.

Conficit, et verbis perderis ipse tuis.

Dumque doces quantum valeat mens libera,
monstras

Velle tuum tibimet sufficere ut pereas.

Verte gradum, fuge perniciem; stratosque rebelles

Oris apostolici fulmine ubique vide.

Nec te ^f mutato defendi nomine credas.

Si pastorem ovium lædere vis, ^g lupus es.

^f Mutato nomine. Qui ita contra Augustinum scripserit pro Ingratis, nemo occurrit præter Vincentium Lirinensem (virum alioqui sanctissimum et doctissimum), quem hodie plures censent aureum illud Commonitorium suum ita direxisse adversus hæresum novitates, ut sub hoc nomine Augustini doctrinam notatam voluerit. Cæterum constat *mutato nomine* illud edidisse, seque vocasse *Peregrinum*. Sed cum ipse scripserit post Augustini excessum, immo post Rescriptum Cœlestini PP. ad Galliæ episcopos; hoc autem epigramma conditum sit Augustino jam *senes* quidem, at tamen vivo, evanescit omnis de Vincentii *Peregrino* suspicio: quærendusque alius, cui ista convenient. Doct. Lov. Nisi forte dicas, quem sanctus Prosper impugnât hoc epigrammate, aliquot annis, juxta auctoris nostri consilium, siluisse: aut si opus illud quo Augustinum ferire minabantur Semipelagiani, 13 Cassiani collationem esse volueris, tunc anno 426 ascribenda erunt epigrammata ista, et jam tunc Prosperum contra ipsos decertare cœpisse erit agnoscendum. Doct. Lov.

^g Lupus es. In hac cauda latet proculdubio totius epigrammatis, aliunde acutissimi, aculeus præcipuus: qui utique tanto erit acutior, si Auctor per suspicionem notatum voluerit aliquem cui *Lupo* nomen; quales istis temporibus habemus Gallos complures, ut sanctos illos Trecensem, Suessionensem, Lugdunensem episcopos; item postea Ferrariensem, etc. Ni hoc sit, saltem dicere voluit: Ut tuum nomen celare studeas, nos qui te vocare oporteat satis scimus, nempe *Lupum*, cum opere ipso te talem præbeas, qui *pastorem* oppugnes. Verum quis ille pastor quem hic læsum cupiat? Pontifex, inquires, illius sedis de qua disticho superiore. Nempe id etiam putavi, donec incidi in hunc locum contra Collat. c. 21: *Præcipuum nostro tempore in doctrina ecclesiastica virum (Augustinum) rabido ore discernunt; creduntque se omnia auctoritatum munimina posse convellere, si hanc PASTORALIS speculæ validissimam turrim crebra Pelagiani arietis illusione pulsaverint.* Doct. Lov.

S. PROSPERI

AQUITANI

^a EPIGRAMMA IN EUMDEM AUT ALIUM QUEMPIAM AUGUSTINI OBTRACTATOREM.

193 Contra Augustinum narratur serpere quidam

Scriptor, quem dudum livor adussit edax:

^a Scriptum forte circa idem tempus.

ARGUMENTUM. *Hunc cum jam scriptum ejus ser-*

pere diceretur, suspicionibus onerat, ipsique egregiam a sancto Doctore refutationem promittit.